

§ 118 Familjeperspektivet i en folkkyrka med barndop

ALVE SVENSSON:

Herr ordförande, biskopar, ledamöter och vänner i kyrkomötet! Jag ska presentera och tala för utskottets betänkande Familjeperspektivet i en folkkyrka med barndop. Motionären i motion 2013:50 föreslår att kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att underställa samtliga kyrkliga beslut på nationell nivå ett familjeperspektiv samt att kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att göra en genomgång och utvärdering av på vilket sätt familjeperspektivet och familjens kristna trosöverföring till sina döpta barn kommer till uttryck i kyrkoordningen.

Jag vill citera något från utskottets överväganden. Kyrkan har en kontinuerligt pågående och viktig uppgift att underlätta för och hjälpa vuxna och barn att leva i sitt dop. Detta sker framför allt på ett pastoralt plan i församlingarna. Det anordnas barnundervisning och familjegudstjänster, och utskottet menar att en formell reglering om ett familjeperspektiv vid beslutsfattande inte är rätt väg att gå.

Förra året bestämdes här på kyrkomötet att en barnkonsekvensanalys ska göras av ärenden för alla beslut, för verksamhet i församling, stift och nationell nivå. I utskottet menar vi att om den här barnkonsekvensanalysen genomförs på ett konstruktivt och ingående sätt, så kan den rymma samma sak motionären efterfrågar, att god, genomförd barnkonsekvensanalys också kan ta med ett familjeperspektiv i beaktande.

Dessutom påpekar utskottet att frågor om dop och dopuppföljning inte i första hand regleras i kyrkoordningen utan snarare i kyrkohandbok och församlingsinstruktion.

Bifall till utskottets betänkande.

LENNART SACRÉDEUS:

Herr ordförande! Jag vill yrka bifall till lagda motion 2013:50. Jag vill också tacka Alve Svensson och utskottet för behandlingen av motionen. Jag delar inte slutsatserna, för jag tror att det är skillnad på ett renodlat barnperspektiv och ett familjeperspektiv, som inkluderar mer än en generation. Svenska kyrkan måste tänka igenom väldigt nogsamt vad barndopet innebär för trosöverföringen med mindre än att inte föräldrarna än mer tydligt dras in i trosöverföringen i att förmedla kristen tro och andaktsliv. Det är inte lätt att föra tro vidare. Vi lever och ska leva i frihet, vi är skapade till Guds avbild och i detta ligger människans frihet. Men att förmedla något vi själva tycker är värdefullt inklusive den kristna tron till nästa generation, det är ändå det som är förutsättningen för barndopet att det ska kunna fungera. Jag tror inte att kyrkan bara genom barntimmeverksamhet och gudstjänstverksamhet kan förmedla tron utan också att stärka föräldrarna i att utveckla ett andaktsliv i hemmet. Det blir också vägen vidare in i kyrkans liv, i konfirmationen som bekräftelsen av dopet.

Den här motionen är skriven därför att familjen, som kyrkans grundläggande enhet, är den som har fört den kristna tron vidare. Med all respekt för ärkebiskop, biskopar, präster, diakoner och alla kyrkans anställda tror jag att den viktigaste trosförmedlingen i vårt land och i vår anrika svenska kyrka har varit hur tron har förts vidare från en pappa till en son och till en dotter, från en mamma till en son och till en dotter, och att det inom familjerna finns en närhet, äkthet och intimitet som gör att om detta var viktigt för pappa, om pappa kunde leva och dö för detta, om mamma kunde leva och dö för detta, då är det kanske något som jag borde överväga att grunda mitt liv på.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 154.